

Φωτογραφία εξωφύλλου:

Ο Αρχιεπίσκοπος Λεόντιος στο Ησυχαστήριό του στο Ελ Αραγιάν της Χιλής (1970).

ISBN: 978-960-91347-4-3

©Νικόλαος Μάννης

Επιτρέπεται η αναδημοσίευση αποσπασμάτων του παρόντος έργου μετά από άδεια του συγγραφέως.

Επικοινωνία: nikolaosmannis@gmail.com

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πρόλογος (Θεοφ. Επισκόπου Γαρδικίου κ. Κλήμεντος).....	i
Εισαγωγή.....	v
Βίος και πολιτεία του μακαριστού Αρχιεπισκόπου Λεοντίου Φιλίπποβιτς	
1. Τα πρώτα χρόνια.....	1
2. Στη Λαύρα των Σπηλαίων.....	5
3. Αρχή αγώνων.....	9
4. Προετοιμασία για τα υψηλά.....	13
5. Στην αγία Πετρούπολη.....	16
6. Η εκκλησιαστική κατάσταση της εποχής.....	19
7. Στο Θυσιαστήριο.....	25
8. Αποστολή στη Γεωργία.....	27
9. Φυλακή και εξορία.....	32
10. Θεολόγος και Αρχιμανδρίτης.....	39
11. Στην Εκκλησία των Κατακομβών.....	42
12. «Έπεσεν το Ζιτόμιρ και εσώθη η Χριστιανοσύνη...».....	47
13. Φίλοι και εχθροί.....	55
14. Αυτοεξορία στα στρατόπεδα εκτοπισθέντων.....	60
15. Ένταξη στην Εκκλησία της Ρωσικής Διασποράς και ανάληψη της Επισκοπής Παραγουάης.....	66
16. Εκκλησιαστικές εξελίξεις στη Ρωσική Διασπορά...	73
17. Η Σύνοδος του 1953.....	77
18. Η υπόθεση Λάντε - Γκράμπε.....	89
19. Στην Επισκοπή Σαντιάγκο, Χιλής και Περού...	96
20. Η Σύνοδος του 1956.....	100
21. Μεταφύτευση και άνθιση νέων ανθέων.....	104

22. Η Σύνοδος του 1959 - Γνωριμία με τον ιερό αγώνα των Ελλήνων Παλαιοημερολογιτών	112
23. Ορθόδοξη μαρτυρία και σχέσεις με ετεροδόξους...	122
24. Πρώτη επαφή με τους Παλαιοημερολογίτες	129
25. Αλληλογραφία με τους Παλαιοημερολογίτες και προετοιμασία για επίσκεψη στην Ελλάδα	134
26. Άφιξη στην Αθήνα	140
27. Περιοδεία στη Βόρεια Ελλάδα και ανασύσταση της Ιεραρχίας των Παλαιοημερολογιτών	149
28. Νέες χειροτονίες και οργάνωση Συνόδου	158
29. Εκτενής αλληλογραφία με τους Έλληνες αγωνιστές	164
30. Οι έναντι του Αρχιεπισκόπου Λεοντίου και των χειροτονιών πρώτες αντιδράσεις	171
31. Απολογία του Αρχιεπισκόπου Λεοντίου και νέες μανιακές επιθέσεις εναντίον του	179
32. Νέα αλληλογραφία με τους συναγωνιστές και το ζήτημα του «Δόγματος της Απολύτρωσης»...	186
33. Η Σύνοδος του 1962	191
34. Η εξέταση των χειροτονιών του Αρχιεπισκόπου Λεοντίου στη Σύνοδο του 1962	199
35. Νέες χειροτονίες, στερέρωση των Ελλήνων Ορθοδόξων στην Αμερική και νέες συκοφαντίες..	211
36. Τα γεγονότα του 1963	230
37. Στις Η.Π.Α για την ενίσχυση των φίλων του ..	236
38. Νέοι Προκαθήμενοι στις Εκκλησίες των Γνησίων Ορθοδόξων Ελλάδος και Ρωσικής Διασποράς...	246
39. Περί εκλογής και χειροτονίας Επισκόπων	253
40. Στο πλευρό του Λαού του Θεού	263
41. Και «άντι τοῦ μάννα χολήν»	274
42. Γεγονότα των ετών 1965 και 1966	279

43. Υποστήριξη των αγωνιστών της Ρωσίας.....	285
44. Ο αγώνας συνεχίζεται (1967-1968).....	292
45. Αντιμετώπιση πανδημιών - Στην Αργεντινή.....	297
46. Προς την αιωνιότητα.....	304
47. Η κοίμησή του.....	309
48. Θαυμαστά σημεία και μαρτυρίες για τον Αρχιεπίσκοπο Λεόντιο.....	318
49. Αναμνήσεις και κρίσεις προσώπων που γνώρισαν τον Αρχιεπίσκοπο Λεόντιο.....	328
50. Το συγγραφικό έργο του Αρχιεπισκόπου Λεοντίου και η παρακαταθήκη του.....	339
Παραρτήματα	
Υμνογραφικά.....	350
Παράρτημα Κειμένων.....	353
Πρόσθετο φωτογραφικό παράρτημα.....	408
Κατάλογος επιστολών.....	431
Βιβλιογραφία.....	434
Σύντομος χρονολογικός πίνακας.....	439

ΣΥΝΤΜΗΣΕΙΣ

P.G. = Patrologia Graeca

Γ.Ο.Χ. = Γνήσιοι Ορθόδοξοι Χριστιανοί

ΡΟΕΔ = Ρωσική Ορθόδοξος Εκκλησία Διασποράς

Π.Θ.Ε.Ο.Κ. = Πανελλήνιος Θρησκευτική και Εθνική
Ορθόδοξος Κοινωνία

π.η./ν.η. = παλαιού ημερολογίου / νέου ημερολογίου

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἡ ἔκδοσις ἐνὸς νέου βιβλίου γιὰ σύγχρονο ἄγνωστο Ἀγωνιστὴ τῆς ἀγίας Ὁρθοδόξου Πίστεώς μας, ἀποτελεῖ σημαντικὸ γεγονὸς πνευματικῆς χαρᾶς καὶ αἰσιοδοξίας. Ὁ Κύριος τῆς Ἐκκλησίας σὲ κρίσιμες στιγμὲς τῆς ἱστορίας ἀναδεικνύει ἀξιότους δούλους Του, οἱ ὅποιοι ὑπηρετοῦν πρόθυμα καὶ θυσιαστικὰ τὶς θεῖες Βουλές Του. Ἡ δὲ παρουσίασις ἐνὸς τέτοιου κολοσσοῦ τοῦ πνεύματος, γιὰ νὰ γνωστοποιηθεῖ εὐρύτερα ὁ ὑποδειγματικὸς βίος του καὶ τὸ φωτεινὸ ἀνάστημά του, συνιστᾷ ἰδιαίτερη εὐλογία Θεοῦ γιὰ ὅλους μας.

Ἡ ἐπαινετὴ, σοβαρὴ καὶ ὑπεύθυνη ἐνασχόλησις τοῦ ἐν Χριστῷ ἀδελφοῦ καὶ συνεργοῦ Νικολάου Μάννη μὲ τὸν μακαριστὸ Ἀρχιεπίσκοπο Λεόντιο Φιλίπποβιτς τῆς Ρωσικῆς Διασπορᾶς, κοιμηθέντος πρὸ μισοῦ αἰῶνος, εἶναι ἄξια προσοχῆς καὶ προβολῆς ἀπὸ πολλὰς ἀπόψεις. Ὁ 20ὸς αἰῶνας ἐπέφερε τρομακτικὰς ἀναστατώσεις παγκοσμίως, καὶ σὲ πνευματικὸ ἐπίπεδο συνέβησαν γεγονότα καὶ ἀνακατατάξεις ὑψίστης σημασίας. Τόσο δυσάρεστα, ὅσο καὶ εὐχάριστα.

Ὁ κατὰ κόσμον Βασίλειος Φιλίπποβιτς γεννήθηκε στὸ Κίεβο στὶς ἀρχὲς τοῦ 20οῦ αἰῶνος καὶ μεγάλωσε μὲ τὰ νάματα τῆς Ὁρθοδόξου εὐσεβείας στὴν προεπαναστατικὴ Ρωσία. Ἡ Ἐπανάστασις τῶν Μπολσεβίκων τὸν βρῆκε ἔφηβο στὴν ὁδὸ τῶν πνευματικῶν του ἀναζητήσεων. Σὲ ἐποχὴ διωγμοῦ τῆς Πίστεως, αὐτὸς ἐπέλεξε «τὴν ἀγαθὴν μερίδα», τὸν ἀκανθώδη καὶ ἔνδοξο δρόμο γιὰ τὴν Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν. Εὐτύχησε νὰ διαμορφωθεῖ πνευματικὰ ἀπὸ ὅσιες καὶ ἅγιες μορφὲς διδασκάλων καὶ

ὁμολογητῶν τῆς Ἐκκλησίας. Ἔλαβε καλὴ παιδεία καὶ κυρίως εἰσηλθε πολὺ νέος, ἤδη Μοναχὸς καὶ Κληρικός, στὴν μαρτυρία Χριστοῦ στὶς Κατακόμβες. Δὲν ἀπέφυγε τὶς διώξεις, τὶς φυλακές, τὶς ἐξορίες. Δὲν φοβήθηκε τὸν θάνατο, διότι ζοῦσε ἐν Κυρίῳ Ἀναστάντι.

Ἀξιώθηκε τῆς χάριτος τῆς Ἀρχιερωσύνης σὲ ἡλικία μόλις 37 ἐτῶν, αὐτὸς ποὺ ἦταν πολὺ πνεύματι. Καὶ ἐξ αἰτίας τῶν συνθηκῶν πολέμου, βρέθηκε σύντομα στὴν Δύση, στὴν Εὐρώπη, στὸ ἐλεύθερο τμήμα τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ρωσίας στὴν Διασπορὰ γιὰ τὰ ὑπόλοιπα 30 περίπου χρόνια τῆς ζωῆς του. Ἐστάλη δὲ ὡς Ἀπόστολος Χριστοῦ νὰ ὑπηρετήσῃ στὴν μακρινὴ Νότιο Ἀμερικὴ, στὴν Παραγουάη, Χιλὴ, Περού, Ἀργεντινὴ κ.λπ.. Ὡστε νὰ διακονήσῃ ὄχι μόνον τοὺς Ρώσους πρόσφυγες ποὺ σκορπίσθηκαν στὰ πέρατα τῆς γῆς, ἀλλὰ καὶ νὰ μεταφέρει τὸ Φῶς τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ ἐκεῖ ποὺ ἐπικρατοῦσε σκότος πνευματικὸ, πλάνη καὶ αἵρεση.

Τὸ γνήσιο Μοναχικὸ φρόνημα τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Λεοντίου, ὁ ἱεραποστολικὸς του ζῆλος, ἡ προσήλωσή του στὰ θέσμια τῆς Ὀρθοδοξίας, ἡ κατὰ Χριστὸν καλλιέργειά του, ὁ θεοειδὴς χαρακτῆρας του, ἡ πραότητα τοῦ πνεύματός του, ἡ ἀγάπη καὶ γλυκύτητά του, ἡ λειτουργικότητά του, ἡ ἀνδρεία καὶ ἀποφασιστικότητά του, ὅλα αὐτὰ τὸν καθιστοῦσαν παντοῦ ἀπὸ ὅπου διήρχετο πόλο ἔλξεως καὶ ἐνδιαφέροντος. Ἡ ἐν Κυρίῳ σύνδεση καὶ ἐγκάρδια φιλία του μὲ τοὺς καλύτερους καὶ ἀγιώτερους Ἀρχιερεῖς τῆς Ρωσικῆς Διασπορᾶς, μὲ πρῶτο καὶ κύριο τὸν Ἅγιο Ἀρχιεπίσκοπο Ἰωάννη Μαξίμοβιτς (+1966), ἀποδεικνύουν πασιφανῶς τὸ μέγεθος τῆς ἀξίας του καὶ τὸν κατατάσσουν

μεταξὺ τῶν πιὸ ἔξοχων καὶ δυναμικῶν Ἀρχιερέων τῆς Ἐκκλησίας αὐτῆς.

Ἐν τούτοις, λόγῳ ἐμφανοῦς ταπεινώσεως, ὅπως καὶ λόγῳ μὴ συμπλεύσεως μὲ ἐκκλησιαστικὲς «διπλωματίες» καὶ «πολιτικὲς», ὁ ἥρωϊκὸς Βλαντίκα Λεόντιος παρέμενε ἀφανὴς στὴν μεγαλοσύνη του καὶ περιθωριοποιημένος στὶς ἐσχατιὲς τῆς γῆς γιὰ τὴν «ντομπροσύνη» του. Ἡ βίωση τῆς θείας Ἀγάπης, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀμοιβαία ἀγάπη μὲ τὸ κατὰ Θεὸν Ποίμνιό του, μὲ τοὺς «ἐλαχίστους» τοῦ κόσμου τούτου, μὲ τὰ πνευματικὰ τέκνα καὶ τὰ ὄρφανά του, τὸν διατηροῦσαν σὲ κατάσταση πληρότητας, χαρᾶς καὶ εἰρήνης, ὥστε νὰ μὴν ἐπιζητεῖ οὔτε νὰ διεκδικεῖ προνόμια, ἀναγνωρίσεις, διακρίσεις καὶ ἐπιβραβεύσεις. Ἦταν Ἄνθρωπος καὶ Ἐπίσκοπος ἀπλός, ἐλεύθερος, ἀπροσποίητος καὶ εἰλικρινής, δηλαδὴ πρότυπο ἀγνοῦ Ποιμένος, ὑψηλοῦ στὴν ταπείνωσή του καὶ πλουσίου στὴν ἄκρα πτωχεία του.

Ἐκεῖ ὅμως ποὺ διέπρεψε, ἐν σχέσει μάλιστα μὲ ἡμᾶς τοὺς ἐν Ἑλλάδι ἀκολούθους τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου, ἦταν ἡ ἔλευσή του στὴν πατρίδα μας τὸν Μάιο τοῦ 1962, κατόπιν εἰδικῆς πρὸς τοῦτο παρακλήσεως καὶ προσκλήσεως. Ἦλθε γιὰ νὰ μεταφέρει καὶ μεταδώσει στὴν Ἐκκλησία μας «τὴν πραεῖαν αὔραν τοῦ Πνεύματος» (ἰ. Χρυσόστομος), ἡ ὁποία συγκροτεῖ τὴν ἐνότητα Πίστεως τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ ἀληθινὸς Ἀπόστολος τοῦ Χριστοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Λεόντιος μᾶς μετέδωσε Ἀποστολικότητα, αὐτὸς ποὺ ἦταν πραγματικὸς «στῦλος», «ὄφθαλμὸς» καὶ «διδάσκαλος τῆς Ἐκκλησίας». Καὶ τοῦτο, διότι ὡς ὄντως Ἐπίσκοπος καὶ Προεστῶς, δὲν ἦταν περιορισμένος στὸ ἐνδιαφέρον του γιὰ τὴν Ἐπισκοπὴ του μόνον, ἀλλὰ -κατὰ Χρυσόστομον- ἐνδιαφερόταν γιὰ ὅλη τὴν Ἐκκλησία τοῦ

Χριστοῦ ἀνά τὴν οἰκουμένην, ἀπὸ τὴν χαρισματικὴ αἴσθησι τῆς Καθολικότητος Αὐτῆς ἢ ὁποῖα τὸν διέκρινε. Καὶ τοῦτο βεβαίως, ἐντὸς τῶν Κανονικῶν πλαισίων ἀγάπης καὶ ἀλληλοβοηθείας, καὶ ὄχι αὐθαιρέτου παρεμβάσεως ἐκεῖ ὅπου ὅλα ἔβαιναν καλῶς καὶ ὀρθοδόξως. Ἀκολουθοῦσε τὴν θεμελιώδη ἀρχή, ὅτι ἢ ἐν ἀληθείᾳ Ἐνότης τῆς Ἐκκλησίας καὶ δὴ ἢ Λειτουργικὴ καὶ Μυστηριακὴ, ὁδηγεῖ ἀναπόφευκτα στὴν αἴσθησι εὐθύνης ὅλων γιὰ ὅλους.

Οἱ τόσο δύσκολοι καὶ ἀποκαλυπτικοὶ καιροὶ μας καὶ σήμερα ἐπίσης, ὁμοιάζουν μὲ «κάμινον», ὅπως θὰ βεβαίωνε ὁ ἱ. Χρυσόστομος, ἢ ὁποῖα δοκιμάζει καὶ ξεχωρίζει τὰ γνήσια ἀπὸ τὰ κίβδηλα νομίσματα, δηλαδὴ τοὺς ἀληθινούς ἀπὸ τοὺς ψευδεῖς Ποιμένες καὶ Ποιμαινομένους.

Ὁ μακαριστὸς Ἀρχιεπίσκοπος Λεόντιος μᾶς δείχνει ἐμπράκτως καὶ μᾶς διδάσκει ἀφυπνιστικῶς τὸ ἀγωνιστικὸ πνεῦμα ποὺ πρέπει νὰ μᾶς διακρίνει καὶ τὴν ἕως θανάτου παραμονὴ καὶ ὑπηρετήσή μας τοῦ θεοῦ Θελήματος ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ· ὥστε νὰ ἀνθιστάμεθα γενναίως στοὺς πειρασμοὺς καὶ νὰ ἀπορρίπτουμε κάθε μορφῆς φόβου, κάθε ὑποδούλωσι, παρανομία καὶ διπλοπροσωπία· νὰ ἐμμένουμε δὲ στὴν θεία Ἀλήθεια, χωρὶς ἀκρότητες, μὲ τὴν πρέπουσα μαρτυρικὴ συνέπειά καὶ παρρησία.

Δὲν ἔχουμε παρὰ νὰ προσέξουμε τὸ ἰσχυρὸ μῆνυμά του, μέσα στὸ πρωτότυπο καὶ ἄκρως ἐνδιαφέρον ἀνὰ χεῖρας σύγγραμμα, ἐπικαλούμενοι τὶς ἅγιες εὐχές του, προκειμένου κι ἐμεῖς νὰ μείνουμε πιστοὶ ἕως τέλους στὴν θεία Παρακαταθήκη καὶ νὰ τύχουμε ἐλέους παρὰ τοῦ Σωτῆρος καὶ Θεοῦ μας Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ!

+Ὁ Γαρδικίου Κλήμης

Από το 1944 μέχρι το 1946 ο Επίσκοπος Λεόντιος έζησε σε διάφορα στρατόπεδα εκτοπισθέντων (Displaced persons camps) σε διάφορες περιοχές της Γερμανίας, η οποία είχε χωριστεί σε ζώνες κατοχής από τις συμμαχικές δυνάμεις. Στα στρατόπεδα αυτά έμεναν κυρίως πρόσφυγες από την Ανατολική Ευρώπη που αρνήθηκαν να επιστρέψουν στη Σοβιετική Ένωση, διότι ήξεραν τι τους περίμενε στον «σοσιαλιστικό παράδεισο»...

Ο Επίσκοπος Λεόντιος στο στρατόπεδο εκτοπισθέντων με πρόσφυγες συμπατριώτες του (Αμβούργο, 1946).

Στη δωδέκατη συνεδρία (20 Οκτωβρίου / 2 Νοεμβρίου), σε συζήτηση για την θεολογική εκπαίδευση των κληρικών της Εκκλησίας, ο Αρχιεπίσκοπος Λεόντιος, τόνισε την σπουδαιότητα των έργων του Αββά Δωροθέου και του Οσίου Θεοφάνους του Εγκλείστου, αλλά θεωρεί πως και η καθημερινή ανάγνωση του Συναξαρίου έχει τεράστια εκπαιδευτική αξία.

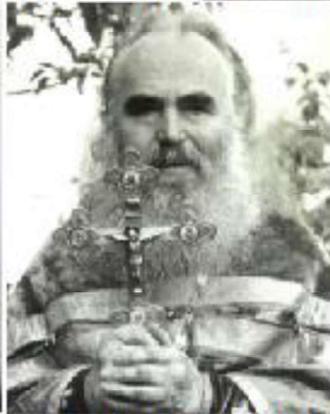

Από Ακολουθία κατά την διάρκεια των εργασιών της Συνόδου του 1959. Στο μέσον διακρίνεται ο Αρχιεπίσκοπος Λεόντιος.

Στη δέκατη τρίτη συνεδρία (21 Οκτωβρίου / 3 Νοεμβρίου) συζητήθηκαν οι ενέργειες του Βατικανού για σύγκληση Συνόδου¹²². Ο Αρχιεπίσκοπος Λεόντιος επισήμανε πως κάποιοι Ρωμαιοκαθολικοί αρχίζουν να παραδέχονται ότι οι Ορθόδοξοι έχουν την αλήθεια, για αυτό και είναι σημαντικό να κρατήσουν αποστάσεις από τα σχέδια του Βατικανού και να δίνουν την ορθή μαρτυρία της Πίστεως. Έπειτα έγινε αναφορά στο διαβόητο «Θαύμα της

¹²² Η Β' Βατικάνειος Σύνοδος έγινε το 1962.

ΚΛΗΡΙΚΟΙ ΤΗΣ ΡΩΣΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑΚΟΜΒΩΝ
ΥΠΟ ΤΟ ΩΜΟΦΟΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΛΕΟΝΤΙΟΥ

π. Αμβρόσιος Κάπινους π. Ιγνάτιος Σκλιάροφ π. Μιχαήλ Ροζντεσβένσκι

π. Αλέξανδρος Ορλόφ π. Νικήτας Λεχάν π. Τιμόθεος Νεζγκοβόροφ

Έτσι ενώ ο Αρχιεπίσκοπος Λεόντιος βρισκόταν στη Χιλή, χιλιάδες χιλιόμετρα μακριά, συνέχισε να υπηρετεί «κατακομβικά» την Αληθινή Ορθόδοξη Εκκλησία στη Ρωσία.

Ήταν άλλωστε απαραίτητο να ενισχύσει σε όλο τον κόσμο την Γνήσια Ορθοδοξία διότι, όπως έγραφε στον Μοναχό Θεοδόσιο και τους πιστούς των Κατακομβών, «στον Άθωνα ο άγριος λύκος Αθηναγόρας τους οδηγεί όλους στην κόλαση με τις μεταρρυθμίσεις του».

δησή του τον βασιάνιζε - ο Αρχιεπίσκοπος Λεόντιος τον ενημέρωσε ότι έλαβε την εξομολόγησή του και του διάβασε συγχωρητική ευχή..

Τον Μάρτιο του 1967 η Σύνοδος των Γ.Ο.Χ. και η Π.Θ.Ε.Ο.Κ. διοργάνωσαν μία άνευ προηγουμένου εκδήλωση για την Κυριακή της Ορθοδοξίας στο θέατρο

ΑΚΡΟΠΟΛ. Χιλιάδες Ορθόδοξοι, και εκ του νέου ημερολογίου, παρευρέθησαν, και μετά την εκδήλωση (στην οποία μίλησε και ο διάσημος ρήτορας, Αρχιμανδρίτης τότε,

π. Αυγουστίνος Καντιώτης³⁸⁵) κατευθύνθηκαν με μια μεγαλειώδη πορεία στην Πλατεία Μητροπόλεως.

Τα αποτελέσματα της συνεργασίας των Ορθοδόξων στην Ελλάδα είχαν αποτελέσματα, όπως φαίνεται και από ευχετήρια επιστολή της Π.Θ.Ε.Ο.Κ. προς τον Αρχιεπίσκοπο Λεόντιο τα Χριστούγεννα του 1967: «*Ἡ ἀντίστασις κατὰ τῶν φίλων τοῦ Πάπα ἐδῶ εἰς τὴν Ἑλλάδα εἶναι ἰσχυρά. Ὅχι μόνον ἡμεῖς, ἀλλὰ καὶ ὅλοι οἱ συντηρητικοὶ νεοημερολογῖται³⁸⁶ εἶναι ἀποφασισμένοι νὰ μὴ δεχθοῦν τὴν Ἐνωσιν μὲ τοὺς παπικούς. Ὁ Αὐγουστῖνος [Καντιώτης], ὁ ὁποῖος ἔγινε Ἀρχιερεὺς, οἱ Καθηγηταὶ Τρεμπέλας, Καρμίρης καὶ ἄλλοι, συνεργάζονται μαζί μας καὶ ἀντιστέκονται μὲ λόγους καὶ πράξεις πρὸς τὰς ἐνεργείας τῶν*

³⁸⁵ Το ηχητικό ντοκουμέντο εδώ: youtu.be/cVRejxfbK9o (από το Αρχείο Σταύρου Καραμήτσου).

³⁸⁶ Κατά κοινή ομολογία η ανασύσταση της Ιεραρχίας των Παλαιοημερολογιτών υπό του Αρχιεπισκόπου Λεοντίου είχε ως ευεργετικό αποτέλεσμα την συντηρητικοποίηση των Νεοημερολογιτών, οι οποίοι, και διά τον φόβο προσχωρήσεως των πιστών τους στους Γ.Ο.Χ., κράτησαν αντιοικουμενιστική στάση.

9. ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΤΩΝ
ΖΗΛΩΤΩΝ ΑΓΙΟΡΕΙΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΠΡΟΣ
ΤΟΝ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟ ΛΕΟΝΤΙΟ (ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ
1962)¹³

Πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Χιλῆς καὶ Περού κ. κ.
Λεόντιον

Εἰς Ἀμερικὴν

Μακαριώτατε,

Ὁ Ἱερός Σύνδεσμος τῶν Ζηλωτῶν Ἀγιορειτῶν Πατέρων ταπεινῶς ὑποβάλλει τὰ σέβη του ἀσπαζόμενοι τὴν ἀγίαν δεξιάν Σας. Ἄγιε Δέσποτα διὰ τῆς παρούσης μας ταπεινῆς ἐπιστολῆς ἐρχόμεθα ἵνα ἐπικοινωνήσωμεν πνευματικῶς μὲ τὴν Ὑμετέραν Σεβασμιότητα, καὶ συγχαρῶμεν Ὑμᾶς διὰ τὰ αἴσια ἐκτελεσθέντα χαρμόσυνα γεγονότα ἅτινα ἐνέπλησαν τὰς καρδίας ἡμῶν χαρᾶς καὶ ἀγαλλιάσεως. Τὸ τοιοῦτον ἐχαρακτίσθη ὑφ' ἡμῶν ὡς οὐρανόπεμπτον δῶρον.

Ἐν πρώτοις εὐχαριστοῦμεν τὸν Πανάγαθον Θεὸν τῷ φωτίσαντι καὶ εὐδοκήσαντι νὰ προβῆτε εἰς τοιαύτην μεγάλην ἀπόφασιν καὶ χειρονομίαν νὰ κατέλθῃτε μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς Σας καὶ χειροτονήσετε ἀξιόους Ἐπισκόπους ὅπως σωθῇ τὸ λείψανον τῆς Εὐσεβείας, καὶ στηρίξουν τοὺς πιστοὺς καὶ τὴν δεινῶς χειμαζομένην Ἐκκλησίαν εἰς τὰ Πάτρια καὶ τὴν Ὁρθόδοξον ὁμολογίαν. Διὰ τὴν θυσίαν ταύτην εὐχαριστοῦμεν θερμῶς τὴν Ὑμετέραν Πανιερότητα, καὶ εὐχόμεθα ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς διαφυλάξῃ καὶ ἐνισχύσῃ ἵνα διεκπεραιώσῃτε τὸ ἀνατεθέν ὑψηλὸν ἔργον ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας. Διὸ ἀνδρίζου καὶ ἴσχυε καὶ μιμοῦ τοὺς ἀγίους Ὁμολογητὰς

¹³ ΑΓΠ.

24. ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ
ΑΥΞΕΝΤΙΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟ
ΛΕΟΝΤΙΟ (2 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1971)³⁷

Σεβασμιώτατε,

Χριστός Ανέστη!

Είδε ο Αναστάς Κύριός μας να Σας ευλογεί και να Σας διατηρεί υπό την στοργική φροντίδα Του. Είδε να Σας προστατεύει και να σας καθοδηγεί στην πορεία Σας προς Αυτόν.

Ζητώντας ταπεινά τις προσευχές και τις ευλογίες σας.

Ο εν Χριστώ Αδελφός Σας

Αρχιεπίσκοπος Αυξέντιος

³⁷ ΑΑΛ. Η ημερομηνία με το παλαιό ημερολόγιο. Η επιστολή βρέθηκε πίσω από μια κορνίζα με την ως άνω Εικόνα της Αναστάσεως στον Ι. Ν. Αγίας Τριάδος Σαντιάγκο και πρόκειται για την τελευταία ευρεθείσα επιστολή από Έλληνες προς τον Αρχιεπίσκοπο Λεόντιο. Μετάφραση από την αγγλική γλώσσα.

Ο Αρχιεπίσκοπος Λεόντιος στη Χιλή (άνω με την θαυματουργή Εικόνα της Παναγίας του Κουρσκ, περ. 1970) εν μέσω των αγαπητών του τέκνων (κάτω, Δεκέμβριος 1969).

